

REVISTA ECONOMICĂ.

Organ financiar-economic.

Organul oficial al „Solidarității”, asociațiune de institute financiare ca însoțire.

Apare odată pe săptămână.

Membri ai asociațiunii „Solidaritatea” sunt:

„Agricola”, (Ecica), „Agricola”, (Hunedoara), „Agricola”, (Lugoș), „Albina”, „Ardeleana”, „Arieșana”, „Arina”, „Auraria”, „Aurora”, (Baia-mare), „Avrigeana”, „Băndăna”, „Banca Poporală” (Caransebeș), „Banca Poporală” (Dej), „Banca Poporală”, (Arpașul-inferior), „Berzovia”, „Bihoreana”, „Bistrițana”, „Bocșana”, „Brădetul”, „Cassa de împrumut ca însoțire”, (Bicaz), „Cassa de păstrare”, (Mercurea), „Cassa de păstrare” (reuniune), (Săliște), „Câmpiana”, „Ciarovana”, „Chiorana”, „Codreana”, „Comuna”, „Cordiana”, „Coroana”, (Bistrița), „Corvineana”, „Creditul”, „Crișana”, „Cugiereana”, „Doina”, „Drăganul”, „Dundreana”, „Economia”, (Cohalm), „Economul”, „Făgetana”, „Frățietatea”, „Furnica”, „Geogeană”, „Grănițerul”, „Hațegana”, „Hondoleana”, „Hunedoara”, „Isvorul”, (Sângeorgiu), „Iulia”, „Jiana”, „Lăpușana”, „Lipovana”, „Luceafărul”, „Lugoșana”, „Mărgineana”, „Mercur”, „Mielul”, „Minerva”, „Murășiana”, „Murășianul”, „Nădlăcana”, „Nera”, „Olteana”, „Oraviceana”, „Orientul”, „Piatra”, „Plugarul”, (Cacova), „Poporul”, „Porumbăceana”, „Progresul”, „Racoșana”, „Reuniunea de împrumut și păstrare”, (Ilova-mare), „Rătureana”, „Săcana”, „Sătmăreana”, „Sebeșana”, (Caransebeș), „Sebeșana”, (Sebeșul-săsesc), „Selăgeana”, „Sentinela”, „Șercățana”, „Silvania”, „Someșana”, „Speranța”, (Hosman), „Steaua”, „Târnăveana”, „Tibleşana”, „Timișana”, „Tovărășia agricolă”, (Sebeșul-săsesc), „Ulpiana”, „Vatra”, „Victoria”, „Vlădeasa”, „Vulturul”, (Tășnad), „Zărăndeană”, „Zlăgheana”.

Prețul de prenumărare:
pe 1 an K 12—, pe 1/2 an K 6—.

Redactor responsabil:
CONSTANTIN POPP.

Taxa pentru inserțiuni:
de spațiul unui cm² câte 10 fileri.

„Lumina” din Sibiu și „Plugarul” din Blaj.

În centrele mitropoliilor noastre tocmai acum se inactivează două instituțiuni economice. Una e banca „Lumina” din Sibiu, care și-a ținut adunarea generală de constituire în 26 Februarie a. c., alta e „Plugarul”, însoțire economică-comercială în Blaj, constituită în adunarea generală dela 31 Martie n. c.

Banca „Lumina” se înființează cu un capital de acții în suma de K 600,000 și, în înțelesul statutelor, 50% ale venitului curat vor fi destinate pentru scopuri culturale. Însoțirea „Plugarul” se înființează prin subscrierea de cote fundamentale de câte K 10, și din venitul curat, ce va rezultă după detragerea alor 5% după cotele plătite, cel puțin 50% vor fi destinate pentru scopuri culturale și filantropice.

Prin faptul, că amândouă aceste au prevăzut în statute jumătatea venitului lor curat pentru scopuri obștești, ambele pot să devină instituții econom. excepțional de folositoare.

Dacă privim însă mai deaproape la influința, ce aceste instituțiuni vor putea să exercite asupra progresului poporului nostru, „Plugarul” prezintă avantajii neasemănat mai mari și mai apropiate, pe cari le relevăm cu deosebită bucurie, mai ales pe motivul, că bărbații inițiatori și puși la conducere au înțeles glasul timpului și au pus la cale o instituțiune economică menită să pătrundă în masele poporului și pe acesta să-l ridice la o situație mai bună, atât economică, cât și culturală.

Căci ce anume și-a pus de problemă „Plugarul”?

Iată ce:

să promoveze *toate* interesele economice-comerciale ale poporului nostru,
să înființeze *magazine* de lemne, de bucate și de rechizite economice,
să înființeze *școli de agricultură și de industrie*,
să înființeze *bănci populare, tovărășii sătești, lăptării, untării*,
să intermedieze *tot felul de vânzări și cumpărări*,
să câștige *semințe, mașini și alte rechizite de lipsă pentru membrii ei*,
să înlesniască și intermedieze *arândarea, subarândarea și parcelarea de moși*,
să edeie *cărți folositoare* pentru popor,
să țină *cursuri practice și prelegeri populare în domeniul economiei și comerțului*,
să înființeze *unele fabrici pentru producerea articlilor celor mai de trebuință poporului ș. a.*

Iată un program vast de muncă într-un adevăr folositoare, care ține samă de trebuințele reale ale poporului nostru în împrejurările actuale, un program pe a cărui bază — după cum se zice în apelul adresat publicului — se va stăruî din toate puterile a ajuta poporul nostru în nizuința sa de a se ridica la o stare cât mai bună materială, fără care un popor nici când nu se poate valida în lupta pentru existență, ce pe zi ce trece devine tot mai grea.

Iată nobile porniri pentru o organizare economică în cadre mai largi și cu tendința de a pătrunde în masele poporului, a-i sporî producțiunea, a reține pe sama lui o parte mare a agoniseli, ce acum trece în mâni

străine și în genere a-l smulge din situația nepriincioasă în care a ajuns, nu atât din vina lui cât mai cu samă din cauza împrejurărilor vitrege de tot felul, între cari și-a târât amărâta sa vieată, dar în mare parte și din vina noastră, a cărturarilor români, cari, s'o spunem drept, nu ne-am interesat în toate privințele, cum ar fi trebuit, de soarta acestui popor, care ne-a susținut și ne susține din toată sărăcia lui.

Blajul vrea, precum vedem, să pornească acum pe terenul cel mai neglijat, o acțiune de desrobire și educație economică.

Înțelege-va oare publicul nostru importanța acestui pas? Și sprigini-va din toate puterile această inițiativă mântuitoare?

Să sperăm că de data aceasta publicul nostru va înțelege atât importanța cauzei, cât și a momentului și că el va sprijini cu însuflețire acest început de organizare a puterilor noastre răslețe și neputincioase.

Posibilitatea e dată, pentru că, în cele din urmă, o cotă de K 10, ce e de a se plăti în timp de un an, ar putea-o subscrie fiecare cap de familie.

Cărturarii noștri din orașe și sate și toți oamenii noștri în o situație materială mai bună, vor trebui să subscrie cote cât de multe.

Totasemenea și băncile și alte instituțiuni, ce dispun de fonduri, între cari numărăm și bisericile din toate comunele.

Trebue făcută o propagandă întinsă pretutindeni și stăruit mereu pentru adunarea unui capital cât de mare.

Nimeni să nu rămână nepăsător în fața acestei probleme mari și grele, dar totdeauna absolut necesară și prea folositoare.

Bărbații puși în fruntea însoțirii „*Plugarul*” ne sunt o puternică garanție că instituția aceasta va isbuti să grupeze în jurul ei, dacă nu toată suflarea românească din această țară, o parte foarte considerabilă, cu care să închege forțele noastre răslețe și să dea avânt chestiunilor economice atât de neglijate ale poporului nostru.

Fie ca, învățând din experiențele trecutului, să se găsească dela început un *specialist*, care să întrunească condițiile indispensabile pentru buna executare a frumosului program de muncă.

Și acum, de încheiere, noi cari mereu stăruim în această foaie pentru organizarea economică a poporului nostru, dăm cea mai sinceră expresiune dorinței noastre ca „*Plugarul*” din Blaj să isbutească a realiza pe

deplin întregul său program, și totodată să găsească imitatori, pe acest drum nou, și în alte centre românești.

Din trecutul tovărășiilor economice ale Ungariei.

(Continuare)

IX. Alte însoțiri și centralele lor.

Pentru răspândirea însoțirilor și pentru un control mai cu efect al acestora s'au mai înființat și *alte centrale de însoțiri de credit* pentru regiuni mai puțin extinse, anume pentru un comitat sau pentru mai multe comitate, cum sunt s. e. *centralele din comitatele Somogy, Torontal și Nyitra, apoi Centrala însoțirilor de credit din comitatele regiunii superioare a Tisei și Centrala însoțirilor din comitatele nordostice ale țării.*

În timpul mai nou s'au concentrat și un număr mai mare de însoțiri de credit independente într'o centrală cu sediul în Budapesta, care nu are să influențeze nici într'un fel asupra activității acestor însoțiri și funcționează numai pentru reprezentarea și apărarea intereselor lor comune.

Însoțirile de consum sunt de o dată mai recentă. Ele au început a lua un avânt dela înființarea centralei „*Hangya*” în 1898. Aceste au cuprins teren nu numai între agricultori ci și, mai cu samă, între cei aplicați în cercul diferitelor mine (băi) și fabrici; în regiunile Ungariei-de-sus s'au înființat în legătură cu însoțirile de credit și valorizare și așa numitele „*însoțiri economice de consum și de credit*”, mai ales *însoțirile de consum creștine* din regiunea dincolo de Dunăre.

O mișcare pentru înjgheburile însoțirilor s'a pornit de cătră guvern în 1899 în cercul locuitorilor ruteni din comitatul Bereg. Această mișcare a trecut și în comitatele Ung, Ugocea și Maramurăș. Pe când la început eră îmbrățișată în această mișcare numai înființarea însoțirilor de credit, în timpul din urmă s'a pornit și înființarea însoțirilor de consum pentru procurarea mai avantajoasă a articolelor trebuincioase în economia casei.

Numărul însoțirilor de consum în toată țara se ridică acum peste 1300.

Mai pe urmă au început să cuprindă teren la noi *însoțirile pentru cumpărarea în mare a materiilor brute și însoțirile de magazin și valorizare pentru vânzare în mare.*

Și unele și altele au început să se ivească între industriași, dar până acum nu s'au putut ridica la o însemnătate mai mare.

Un rezultat relativ mai favorabil s'a putut vedea la însoțirile de acest fel înființate pentru satisfacerea trebuințelor agricultorilor.

Între aceste „*Însoțirea agricultorilor maghiari pentru aprovizionarea armatei*” ocupă locul prim. Ea s'a înființat la 1880 și în 1891 a trecut sub egida Asociațiunii economice regnicolare maghiare, cu titlul „*Însoțirea agricultorilor maghiari*”, care procură pe

sama membrilor materiile brute, mașinile, semințele trebuincioase etc. și le valorează produsele. După modelul acesteia mare parte a asociațiilor sau reuniunilor agricole comitatense au înființat în sinul lor și însoțiri de consum și valorizare.

Chestiunea valorizării pe calea însoțirilor a produselor agricole a fost îmbrățișată în timpul din urmă și de ministerul de agricultură și deja a obținut frumoase rezultate cu însoțirile pentru valorizarea laptelui și a ouălor, cari s'au răspândit în timp scurt mai ales în comitatele din sudul țării. *Prima însoțire pentru valorizarea laptelui* a fost înființată de către minister în comitatul Baranya la 1894.

Mai târziu s'au înființat și centrale pentru producerea untului și valorizarea laptelui. *Prima centrală* s'a înființat în Timișoara la 1899, cu participarea a 59 însoțiri de valorizare a laptelui și untului. Acestei centrale i-au urmat în scurt timp altele: în Szabadka, Veszprém etc.

În 1900 s'a înființat *prima însoțire de valorizarea ouălor*. Și după aceasta, până la finea anului 1900, erau deja în activitate 54 astfel de însoțiri.

Tot în anul 1900 au început să se înființeze *însoțirile de pivițe*, pentru valorizarea vinului.

La 1894 s'a înființat prima însoțire de asigurare în contra pagubelor sub titlul: „*Însoțirea de asigurare reciprocă regnicolară maghiară*” cu un capital de K 300,000, care se ocupă cu asigurări contra focului și a grindinei. La această însoțire e prevăzut că dacă pagubele nu se pot acoperi din premii se fac aruncui suplimentare.

Tot cu scopul sus arătat s'a înființat în 1900 „*Însoțirea de asigurare a agricultorilor*” cu un capital fundamental de K 1.600,000, la care statul a contribuit cu K 400,000.

În 1898 s'a înființat „*Societatea reciprocă maghiară de asigurare a animalelor ca însoțire*” cu un capital de fondare de K 240,600.

Numărul total al însoțirilor de toate categoriile din Ungaria se ridică acum la vre-o 5,000.

X. Însoțirile sau tovărășiile românești.

Cum am arătat și în alte ocazii, la noi s'a ocupat în mod sistematic cu înființarea însoțirilor sătești „*Reuniunea agricolă română din comitatul Sibiiului*”.

Între tovărășiile înființate de această reuniune se numără câteva „*Tovărăși agricole*” cu scopul de a contribui la propășirea treptată a agriculturii raționale, și 13 „*Însoțiri de credit sătești sistem Raiffeisen*”.

Cea mai veche însoțire de acest fel a fost înființată la anul 1904 în comuna *Roșia* din comitatul Sibiiului, la 10 ani după prima însoțire de credit săsească.

În 1896 s'a înființat însoțirea din *Apoldul de jos*, în 1898 s'au înființat trei însoțiri, în *Aciliu, Re-hita și Pianul de sus*, în 1899 în *Vestem*, în 1900 în *Bungard*, și *Ilimbav*, în 1902 în *Loman*, în 1903 în *Nucet*, în

1905 în *Pianul de jos*, în 1907 în *Gușterița*. A trei-sprezecea însoțire este cea din *Mohu*. Anul înființării acestei însoțiri nu ne este cunoscut.

Dintre aceste 13 însoțiri avem la îndemână socotelile pe 1907 a 11 însoțiri (cu excepția însoțirilor din *Mohu* și *Gușterița*).

Iată și unele date scoase din socotelile acestor însoțiri.

Activele numitelor 11 însoțiri variază între K 5,187·46 și K 80,421·81.

Imprumaturile acordate clientelei variază între K 4,923·59 și K 77,678.

Cuotele membrilor variază între K 1240 și K 6320.

Fondurile de rezervă variază între K 39 și K 6,017·89.

Depunerile spre fructificare variază între K 958·43 și K 64,197·05.

Profitul curat variază între K 35·01 și K 1,463·37.

Activele totale ale acestor 11 însoțiri se ridică la suma de K 383,593·22.

Imprumaturile acordate clientelei la K 364,230·88, *cuotele membrilor* la suma de K 29,236·76, *Fondurile de rezervă* în total la K 18,599·71.

Depunerile spre fructificare la suma de K 156,434·77 iar *Profitul curat* la suma de K 5,914·06.

Afară de aceste mai găsim la o însoțire un *Fond de binefaceri* de K 1281·78 și la alta de K 288·78.

La o însoțire găsim un *capital neatacabil* de K 1891·80 și la alta de K 212·18.

O altă însoțire are un *Fond pentru procurarea de unelte agricole* în suma de K 100— și alta un fond economic de K 66·85.

Din cele câteva date asupra celor 11 însoțiri românești de credit sistem Raiffeisen se vede că și în satele noastre pot să se înființeze și să prospereze astfel de însoțiri.

Un capital fundamental de K 1,240, cum este s. e. al însoțirii de credit din *Roșia*, se poate aduna în cea din urmă comună românească.

Cu acest capital, cuotele de câte K 20 ale membrilor, se operează destul de bine.

Lui i-s'a adăugat în cursul timpului un fond de rezervă de K 945·91, un fond neatacabil de K 1,891·80, depuneri spre fructificare K 9,370·48 și cu aceste sume, împreună cu un împrumut dela „*Albina*” de K 3,800 s'au acoperit *trebuințele de credit ale locuitorilor comunei*.

Cămătăriei i-s'a ciontat rădăcinile pentru totdeauna în comună și oamenii au la îndemână, cu înlesnire, creditul necesar fără să alerge pe la băncile din orașe, făcând cheltuieli și perzând timpul.

Poporațiunea are prilej de a *depune economiile sale*.

În urma acestora vedem că necesitatea însoțirilor de credit sătești nu se poate trage la îndoială; din contră folosul lor atât pentru prezent, cât și pentru viitor, are să devină tot mai mare.

Tocmai de aceea trebuie găsite căile și mijloacele pentru înființarea cât mai neîntârziat, atât a însoțirilor de credit sătești, cât și a celorlalte feluri de însoțiri în satele noastre. (Se va continua).

Sicitațiile de imobiliile după noua lege execuțională.

II.

Mult mai esențială este însă întrebarea — rezolvată prin nuvela legii exec. — că ce se întâmplă cu vadiul deja depus, dar neîntregit din partea licitantului? Condiția, că licitantul este obligat a întregi vadiul trebuie să se cuprindă, în sensul §. 21 al nuvelei, între condițiile de licitație. Iar în sensul §. 185 al legii exec., nemodificat prin novelă, cumpărătorul, care nu se conformează în timpul fixat condițiilor de licitație își pierde vadiul depus. Mai departe punctul h) al §-ului 173, asemenea nemodificat, încă zice, că vadiul celui ce a oferit mai mult este a se reține. De aici ar urma deci, că vadiul, care nu se întregeste se pierde, și organul judecătoresc este obligat a-l reține spre a-l adăuga în înțelesul §. 185 al legii exec. la prețul de cumpărare, ce va încurge la licitația următoare. Ba interpretarea aceasta ar fi a se aplica și asupra §. 186 al legii exec. — și acela, care nu-și întregeste vadiul ar fi obligat a restitui și eventuala diferență între suma promisă de el și prețul de cumpărare de mai târziu. Consecvențe atât de grave însă nu poate avea neîmplinirea obligamentelor circumscrise în §. 25 al nuvelei, câtă vreme legea nu o enunță aceasta expres. Pe lângă aceasta §§. 185 și 186 nu se pot aplica aci nici din motivul, că ei tractează despre cumpărător, iar pe când până aci pe baza §-ului 170 alinea ultimă a legii exec. celce a oferit mai mult trebuie necondiționat enunțat ca cumpărător, pe atunci, conform nuvelei, aceasta, dacă nu se întregeste vadiul, nu se poate face, ci „ofertul nu i-se ia în considerare” și licitația trebuie continuată; prin urmare asupra lui nu pot fi aplicați §§. 185 și 186 ai legii exec. Paragraful 173 al legii exec., punct h), ce este drept, vorbește despre reținerea vadiului, aceluia, care a oferit mai mult, dar numai fiindcă până acum persoana, oferentului mai bun, eră necondiționat una și aceeași cu o cumpărătorului, ceea ce prin novelă tocmai încețază, căci oferentul cel mai bun, care nu-și întregeste vadiul, nu poate fi enunțat ca cumpărător. Afară de aceasta în §. 173 punct h) nici nu sunt dispoziții, ci se normează numai cuprinsul protocolului de licitație. Din toate acestea urmează, că dacă licitantul, care a oferit mai mult, nu-și întregeste vadiul, aceasta pentru el n'are altă consecvență decât, că ofertul nu i-se ia în considerare și mai departe nu mai poate participa la licitație, dar vadiul depus mai înainte nu-l pierde, ci acela i-se restituie după încheierea licitației.

Nu incupe indoială, că prin aceasta §-ul 25 al nuvelei oferă interesatilor înțelegi între sine posibilitatea de a zădărnici licitația și a scăpa de ofertele făcute la licitație. Până acum acela, care avea ce teme, se fereă a se juca cu ofertele la licitație, deja în vederea dispozițiilor §. 186 al legii exec., abstrăgând că-și pierde necondiționat vadiul. De aci încolo ofertul de licitație, dacă întrece prețul de strigare, a încetat a fi serios. Unicul remediu este, că ofertul neserios nu împiedecă continuarea licitației, ceea ce însă nu exclude, ca „încredințații” execuțului să poată participa la licitații, la cari vadiul este mai mare și făcând acolo oferte mai mari decât prețul de strigare

și apoi licitând cu filerul, pot trăgăna fără nici un rizic licitația, delaturând pe licitanții serioși și împiedecând terminarea licitației în ziua fixată, va să zică în ultima analiză totuș zădărniciind licitația. Nu credem — zice Dr. Imling K. — că astfel de licitanți, după ce și-au jucat deja timp de 2—3 oare jocul copilăros pot fi excluși dela licitație din partea delegatului judecătoresc și în caz de lipsă depărtați cu forță brachială (§. 32 al legii exec.). Pentru că nu există nici o dispoziție legală, pe baza căreia delegatul jud. ar fi îndreptățit a cerceta seriozitatea ofertului de licitație și a exclude pe licitanții neserioși; aceasta cu atât mai puțin, cu cât praxa a dovedit, că foarte adeseori tocmai reflectanții serioși licitează, chiar și la imobiliile în valoare de K 100,000 și mai bine, cu cdroanele, ceea ce poate să fie neplăcut pentru delegatul judec., dar a o împiedecă nu este îndreptățit, pentru că nu este un lucru contrar legii. Iar §-ul 32 se poate aplica cu atât mai puțin, cu cât acela prevede întrebuintarea forței brachiale numai în caz de împotrivire.

Paragraful 25 al legii exec. însă nu va favoriza numai înțelegerea în scop de a zădărnici licitația, — lucru care în cele din urmă s'a făcut și până acum și prin aceea, că licitația nu a putut fi imediat continuată, ci a trebuit așteptată relicitația, au fost la tot cazul mai cu efect — dar §. 25 al nuvelei, dacă dispozițiile lui nu vor fi corect interpretate, va da prilej și la abuzuri, cari până acum au fost exchise. Anume se poate întâmpla, că cineva la început să participe cu gând serios la licitație, oferind față cu valoarea adevărată a imobiliilor un preț mai mic decât cel de strigare, dar mai târziu rămânând imobiliile pe el îi pare rău de ofertul făcut. Până aci ofertul îl legă, azi pe baza §-ului 25 al nuvelei se poate ajuta ușor. Oferă, peste ofertul său propriu, un preț mai bun ceea ce legea nu exclude și dacă acest preț întrece prețul de strigare și nu-și întregeste vadiul, conform §. 25 al nuvelei s'a retras dela licitație, primul său ofert prin ofertul său ulterior mai bun s'a nimicit și își reprimește vadiul. Tot astfel poate face și creditorul interesat în locul al 3-lea sau 4-lea, care participă la licitație numai pentru a urca prețul imobilului. Aceasta o poate face pe baza §-ului 25 al nuvelei fără nici un rizic și dacă nu reușește planul său, iar imobiliile rămân pe el, tot mai are timp a se folosi de expedientul amintit mai sus. Toate acestea însă se pot întâmpla numai, dacă în consonanță cu părerile expuse până acum în literatură, §-ului 25 al nuvelei i-se dă interpretarea, că celce a făcut ofertul cel mai favorabil, dacă nu-și întregeste vadiul este exchis dela licitația mai departe, și-și primește vadiul înapoi. Interpretând însă corect §. 25 al nuvelei, aceasta nu este așa. Și aici trebuie să trecem acum la regulile, ce sunt a se observa când licitația se continuă fiindcă nu s'a întregit vadiul (§. 25, alinea 2), lucru care în lege nu este destul de lămurit și precis fixat.

Înainte de toate este evident, că dispoziția cuprinsă în lege, că: „dacă în cursul licitației nimeni nu mai face ofert, imobilul este a se enunța, ca cumpărat de licitantul de mai înainte, resp. dintre mai mulți licitanți de acela, care a oferit mai mult” are înțelesul, că nimeni nu face ofert mai bun, decât licitantul de mai înainte sau chiar când s'ar face un nou ofert, dar mai nefavorabil, acela nu poate fi luat în considerare de organul jud. Așadară textul legii trebuie stilizat și la tot cazul trebuie aplicat așa, că la continuarea licitației dacă mai înainte a licitat și altul, imobilul este a se enunța ca cumpărat de acela,

resp. dintre mai mulți licitanți de celce a făcut ofert mai bun, dacă nimeni nu oferă mai mult⁴.

Mai complicată este însă chestiunea, că ce are să se întâmple atunci, când oferta licitantului, care nu-și întregeste vadiul, abstrăgând că din motivul acesta oferta nu i-se ia în considerare, este oferta cel mai favorabil dintre toate ofertele făcute la licitație? Aceasta de regulă nu se va întâmpla, pentru-că numai oferta unuia dintre licitanți va indemnă pe celalalt să ofere mai mult și astfel zace în natura lucrului, ca după oferta care cade din cauza neîntregirii vadiului, nu oferta aceluiaș este mai favorabil, ci totdeauna al unui alt licitant. Legea prin urmare a avut în vedere numai acest caz normal, când a zis, că imobilul este a se enunța ca cumpărat de celalalt licitant, care a făcut oferta mai favorabil. Precum am semnalat însă mai sus se poate întâmpla și aceea, ca cineva supra-licitându-se pe sine face numai cu acel scop un oferta mai bun, ca cu ajutorul § 25 al novelei să scape de oferta său de mai înainte. D. ex. prețul de strigare al imobiilor este K 100,000. La licitație participă și oferă: A. K 60,000; B. K 70,000 și C. K 75,000. Dar C. căruia i-a părut rău de oferta făcută, sau care a participat la licitație numai cu scop ca se urce prețul pentru a-și salva pretensiunea, văzând acum, că imobiile îi rămân lui — simplu oferă K 150,000. Nu există nici o lege, care ar îndreptăți organul judec. să nu i-a în considerare acest oferta. Oferta poate este de fapt serios și s'a putut face de ex. pentru a preveni un plus-ofert sau din alt motiv. La nici un caz nu se poate ști dinainte, că C nu-și va întregi vadiul. De fapt însă se întâmplă aceasta. Întrebarea este acum în continuarea licitației cine este a se enunța ca cumpărător, ținând seamă de litera legii (§ 25) B, care a dat K 70,000 sau C, care a oferit K 75,000 sau acela, care a făcut oferta cel mai favorabil și a căruia oferta după ce nu subversează necesitatea întregirii vadiului este deplin valid?

Repetăm, că cuvântul „alt” cuprins în lege duce la anomalia, că imobilul se vinde cu un preț mai mic, deși este și oferta mai bun și deplin valid. După rațiunea legii însă rămâne neluat în considerare numai acel oferta al licitantului, care-și pierde validitatea din cauza neîntregirii vadiului, dar nu și un oferta al său de mai târziu, care în urma invalidării ofertei său propriu mai favorabil, devine întocmai așa valid, ca și oferta de mai înainte al altuia. Iar faptul, că în sensul legii licitantul, care nu-și întregeste vadiul este echis dela licitația mai departe a imobilului, are numai consecuența, că nu mai poate face oferta nou, dar nu și aceea, că nu i-se ia în considerare oferta de mai înainte, făcut în mod valid. Cu aceasta n'ar fi el pedepsit, ci creditorii și proprietarul, și ar duce acolo, că depunerea vadiului preste tot n'ar garanta seriozitatea ofertei și toate ofertele de licitație ar fi întimpinate cu neîncredere, pentru-că respectivilor le este totdeauna dată posibilitatea de a scăpa de oferta, n'au decât să ofere mai mult decât prețul de strigare și necondiționat își reprimesc vadiul și se pot retrage dela licitație fără nici o consecuență de drept. Este prin urmare de dorit, ca judicatura să dea novelei interpretarea, care rezultă din sensul corect priceput al legii. La tot cazul judicatura va trebui cât mai curând să-și precizeze punctul de vedere asupra interpretării legii pentru-că până nu o face aceasta organul judec. este constrâns pe propria sa responsabilitate să decidă, că pe cine să enunțe ca cumpărător și cui să-i restituie vadiul.

În urma § 25 al novelei va trebui să se modifice și praxa de până-acum a *restituirii vadiului*. În praxă dis-

poziția § 173 al legii exec., alinea ultimă că: „acei licitanți, cari nu mai doresc a participa la licitație, își pot retrage vadiul s'a practicat așa, că îndată-ce cineva a făcut un oferta mai favorabil, decât un alt licitant, acestuia i-s'a putut restitu vadiul. Azi însă, conform § 25 al novelei, dacă oferta mai favorabil întrece prețul de strigare, validitatea aceluia este deocamdată încă nesigură și astfel numai după întregirea vadiului se poate restitu vadiul aceluia, care mai înainte a oferit prețul cel mai bun, la care trebuie să se revină din nou în caz de neîntregire și a căruia oferta încă nu a încetat a fi necondiționat nevalid prin oferirea prețului mai bun.

Dacă la licitație a participat numai un singur licitant și a oferit mai mult decât prețul de strigare, vadiul însă nu l-a întregit, licitația, dacă în continuarea ei nu s'a prezentat nimeni altul a rămas fără rezultat, întocmai ca și cum preste tot nu s'ar fi prezentat nici un licitant și privitor la procedura de urmat sunt a se aplica §§ 176 și 177 ai legii exec. excepționând cazul, că mai înainte s'a făcut și un oferta mai mic decât prețul de strigare, care conform comentarelor de mai sus devine iarăș valid.

Cel-ce nu este obligat a depune vadiu, acela este scutit și de obligamentul întregirii (§ 25 alinea 3).

Pe când până-acum cel-ce a oferit prețul cel mai bun rămânea necondiționat cumpărător, pe atunci conform novelei acum imobiile se pot vinde numai dacă prin licitație s'a realizat cel puțin jumătate din prețul de strigare la imobiile supuse la dare de casă și de $\frac{2}{3}$ a prețului de strigare la alte imobii (§ 26). Va să zică prețul de strigare se poate reduce numai până la prețul cel mai mic și dacă nu se face oferta, care să atingă acest preț-licitația este a se suspenda ca nesucceșă.

Dispozițiile privitoare la post-ofert se modifică în novelă cum urmează. Post-ofertele nu mai trebuie prezentate în formă „legalizată” Ca vadiu trebuie depusă, dacă imobilul s'a vândut preste prețul de strigare, suma care corespunde vadiului întregit. Spesele licitației celei nouă trebuie anticipate din partea plus-ofertului în proporția speșelor licitației de mai înainte. Ele însă nu cad în sarcina lui, ci în a cumpărătorului peste prețul oferit. (§ 25).

Bilanțul societății de asigurare „Transsylvania”.

Avem înaintea noastră bilanțul și conturile de profit și pierdere pe anul 1908 ale societății de asigurare mutuală „Transsylvania” din Sibiu.

Înainte de a ne ocupa mai deaproape cu aceste conturi trebuie să facem constatarea, că conform experienței, forma pe care o are și „Transsylvania”, de însoțire cu *responsabilitatea împrumutată a membrilor* (a asiguraților, cari fiecare este membru) este cu totul improprie pentru societățile de asigurare, pentru a căror prosperare prima condiție este să dispună de capitaluri mai considerabile, cum pot acură numai societățile pe acții și să aibă o bază de operație mai largă. Societățile de asigurare fondate ca însoțiri, cu capitaluri modeste, arareori se pot susține; dacă au pierderi sunt constrânse a-și consuma foadurile de dispoziție și eventual a apela și la pungile membrilor lor, cari în modul acesta sunt expuși la pierderi materiale. Cazuri de acestea s'au întâmplat la noi în țară mai multe, din care motiv opinia publică este în general contra societăților de asigurare, ca însoțiri, și preferă,

ca mai sigure, întreprinderile de asigurare întemeiate ca societăți pe acții.

Trecând după acestea la analizarea conturilor de încheiere ale „Transsylvaniei” vedem, că acest institut a realizat conform contului profit și pierdere în ramul focului un venit de premii de K 370,077 și din competențe un venit de K 22,069, din care a plătit pentru reasigurări K 143,854, astfel că venitul net în foc se cifrează cu K 248,293. Din suma aceasta a plătit pentru daune de foc suma de K 108,664, adică 43% ceea ce este un rezultat destul de frumos; în schimb însă cheltuielile de administrație au reclamat 52% ale venitului, adică horenda sumă de K 132,147. De aici se explică apoi că rezerva de premii, garanția asiguraților, care conform legii este obligatorie, și care în Austria trebuie să facă cel puțin 40% ale venitelor de premii, iar la societățile de asigurare variază între 60—70%, — la „Transsylvania” face abia 33%. Tot atât de puțin îmbucurător se prezintă și contul profit și pierdere al secției II (viață), unde asemenea sunt cheltuieli de administrație teribile.

Ce privește bilanțul, acesta prezintă active totale de K 2.541,247 și se încheie după detragerea intereselor de 5.4% după titlul de întemeiere, cu un excident de K 2,722 la secția I și K 1,847 la secția II. Față cu capitalul soc.: fondul de întemeiere de K 600,000, din care sunt a se detrage însă K 146,200 pentru titlul neemiși și K 40,000 titlul rescumpărați vedem figurând ca active: K 299,639 sub titlul elastic Debitori: soc. de reasigurare, spese de achiziție și diverse; K 28,269 sub: Mobile, tabele de agenturi, tipărituri și plăci de asigurare și K 4,967 instalațiuni electrice! — total deci K 332,875.

Din cele de mai sus reese, că „Transsylvania” cu organizația sa actuală numai vegetează și că situația asiguraților ei nu este din cele mai de învidiat; de aceea reorganizarea acestei societăți se impune ca o necesitate urgentă — atât în interesul ei propriu, cât și a numărului său de clienți.

REVISTA FINANCIARA.

Situațiunea.

Sibiu, 15 Aprilie 1909.

Situația Băncii imperiale germane s'a ameliorat în săptămâna întâi a l. crt. în măsură destul de însemnată, pentru că portofelul a scăzut cu 142 mil. M., iar circulațiunea de bilete supuse la dare cu 157 mil. la 134 milioane M. Numai situația tezaurului, care a scăzut cu 16.5 milioane M., nu este satisfăcătoare. Asemenea scădere arată și stocul metalic al băncilor de emisiune engleză și franceză.

Cu toate acestea se așteaptă în Berlin reducerea etalonului dela $3\frac{1}{2}\%$ la 3% , atât din cauza încordării prea mari de $1\frac{1}{2}\%$ între rata Băncii și discountul privat, cât și cu considerarea la reducerea recentă a etalonului în London.

Sumarul din 7 crt. al Băncii Austro-Ungare arată o ameliorare a situațiunii de 69 milioane K, și se încheie cu o rezervă de bilete de 13 milioane K. E de notat că singură Banca Austro-Ungară a putut arăta în săptămâna întâi o creștere a tezaurului de 11 milioane K, iar acum s'a anunțat Băncii Austro-Ungare un nou transport de aur din London de 600,000 funți sterling.

SOCIETĂȚI FINANCIARE ȘI COMERCIALE.

„Chiorana”, institut de credit și economii în Șomcuta-mare. Cu 31 Decembrie 1908 a încheiat acest institut al VIII-lea an de gestiune. Totalul activelor a crescut față de anul precedent cu K 153,242 la K 1.051,037 (dela K 997,795), iar la un venit brut de K 104,642 (în 1907 K 92,062) a avut un profit net de K 24,452, față de K 20,492 din anul 1907 o creștere de K 3,960. Starea cu 31 Decem. 1908 a singuraticilor rami de operațiune comparată cu starea dela finea anului 1907 ne prezintă următorul tablou: Dintre active s'au sporit: Escontul dela K 747,608 la K 785,160 cu K 37,552, Realitățile dela K 49,034 la K 85,816, iar Efectele dela K 6,110— la K 6,750—. S'au redus: Imprumuturile hipotecare cu K 1,060 dela K 147,461 la K 146,401. Imprumut. pe obligațiuni dela K 11,927 la K 9,244 cu K 2,683, iar Bonul la Cassa de păstrare postală dela K 27,200— la K 625. Celelalte poziții de activă au rămas aproape neschimbate. Dintre pasive a crescut Capitalul social prin vârsămintele emisiunii a II-a începută în anul 1908, cu K 43,825 la K 143,825. Deasemenea s'au sporit: Fondul general de rezervă dela K 33,390 la K 44,975, iar prin dotația din anul acesta va ajunge la suma de K 55,000, Fondul special de rezervă dela K 5,964 la K 9,881, (după dotarea din profitul anului 1908 va ajunge suma de K 11,000). Spor mai arată încă Fondul cultural dela K 2,773 la K 3,527, Fondul de pensiune dela K 11,543 la K 18,989, Reescontul dela K 37,062 la K 378,434 și Depozitele de cassa dela K 563 la K 2,077. Interesele tranzitoare anticipate încă s'au sporit dela K 1,393 la K 15,166. O reducere arată singure Depunerile spre fructificare dela K 435,135 la K 406,098 (mai puțin decât în 1907 cu K 29,036) Reverimentul cassei a fost în 1908 de K 7.009,979, iar reverimentul total (cu cel din Prima-Nota) de K 9.076,877. (mai mare decât în anul precedent cu K 68,234). Adunarea generală s'a ținut la 27 Martie a. c. Direcțiunea a făcut referitor la împărțirea profitului net de K 24,452 următoarele propuneri: să se distribuie 7% dividendă, să se doteze Fondul general de rezervă cu K 10,025, Fondul special de rezervă cu K 1,119, Fondul de pensiune cu K 3,011 (prin ceea-ce va ajunge la rotund K 22,000), Fondul cultural cu K 389, iar pentru scopuri de binefaceri a propus K 750, dintre cari K 300 pentru repararea casei parohiale din Șomcuta-mare.

„Mărgineana”, institut de credit și de economii soc. pe acții în Poiana și-a încheiat bilanțul pe al II-lea an de gestiune cu active de K 309,128, mai mari decât în 1907 cu circa de K 180,000 și a realizat la un venit brut de K 16,544 (în 1907 K 8.806) un profit net de K 6,624— (+ față de 1907 de circa K 3,500) ceea-ce corespunde unei rentabilități de 8.25% ale capitalului soc. de K 80,000 acum întreg vărsat. Analizând mai deaproape bilanțul remarcăm creșteri în toți ramii de afaceri, anume a crescut Escontul dela K 40,375 la K 126,211, Imprumuturi pe obligațiuni cu caventi cu circa K 36.000 la K 54,675 și Impr. ipot. dela K 17,190 la K 49,694. Ca ram nou de afacere figurează între active Credite de Cont-Curent cu K 67,777. Dintre pasive s'au sporit Depozitele spre fructificare cu considerabila sumă de aproape K 100,000 la K 213.982 și Rezervele cu K 800 la K 2,827.

Adunarea generală în a căreia program a fost și contopirea „Riureanii” din Șugag cu „Mărgineana” (nu știm dacă s'a și hotărât!) s'a ținut la 21 Martie

a. c. și direcțiunea a prezentat privitor la distribuirea profitului net de K 6,624.21 următoarea propunere, care s'a și primit:

20% fondului de rezervă K 524.84. 6% tantiemă direcțiunii K 157.45, care conform statutelor în cei trei ani primi compete fondului de rezervă. 2% tantiemă comitetului de supraveghiere K 52.48, care conform statutelor în cei trei ani primi compete fondului de rezervă. 2% tantiemă funcționarilor K 52.48. Bisericei nouă din Poiana K 50.—. Fondului cultural-filantropic K 50.—. Remunerațiuni funcționarilor K 510.—. Restul supradotație fondului de rezervă K 1,226.96.

*

„**Porumbăceana**“, institut de credit și de economii societate pe acții în Porumbacu inf. Bilanțul acestui institut pe 1908. al VIII-lea an de gestiune s'a încheiat cu active de K 526,365. mai mari decât în 1907 cu aproape K 100,000, creștere datorită mai ales dezvoltării Escontului, care se prezintă cu K 440,479 față de K 325,864. Ceilalți rami de afacere Imprum. ipotecare și pe obligațiuni sunt aproape neschimbate: cele dintâi cu K 49,613 și cele din urmă cu K 22,647, pe când poziția Diversi debitori arată o însemnată reducere, dela K 17,419 la K 2,060. Dintre pasive au crescut Depozitele spre fructificare cu circa K 21,000 la K 375,157 și Rezervele dela K 18,272 la K 22,434, iar ca poziție nouă figurează Reescontul cu K 76,866. Inter. trans. anticipate. deși venitul de interese este mai mare decât în 1907 s'au redus cu circa K 1,200 la K 3,843, asemenea este mai mic și profitul net, K 6,631 față de K 8,879 în anul trecut.

*

„**Plugarul**“, însoțire economică-comercială este firma unei noue întreprinderi românești înființată în Blaj, la inițiativa dlor: Dr. Aug. Bunea, George Bărbat, Ioan F. Negruțiu, Dr. Daniil Sabo, Nic. Pop și Vas. Suciu. Noua însoțire întemeiată pe cote de K 10 și a căreia importanță o apreciam la alt loc al Revistei noastre și-a ținut adunarea generală de constituire la 31 Martie a. c.

Direcțiunea se compune din 12 membrii și anume din domnii Dr. Augustin Bunea, canonic, Ștefan Pop, canonic, Dr. I. Maniu, avocat și deputat dietal, Dr. Ambr. Chețian, profesor, Dr. Daniil Szabo, avocat, Ioan F. Negruțiu, profesor, George Bărbat, protopop, Blaj, Iosif Lita, protopop Iclod, Gavril Precup, profesor, Dr. Alexandru Pop, medic, Ioan Maior, prov. dom. mitrop., Emil Vlăssa, mare-proprietar, Vasile Suciu, prefectul tipografiei. În comitetul de supraveghiere au fost aleși domnii: Iacob Popa, protonotar cons., Dr. Ioan Bălan, vice-notar cons., I. F. Negruțiu, inginer., Dr. Vasile Suciu, profesor de sf. teologie, Alexă Pop, Dr. Octavian Prie, profesor, Victor Munteanu, contabil.

Conform statutelor noua însoțire va da din profitul net, după detragerea intereselor de 5% după cote, cel puțin 50% pentru scopuri culturale-filantropice.

CRONICA.

Post de director vacant. Poporul din Lugos a publicat concurs cu termenul de 30 Aprilie a. c. pentru ocuparea postului vacant de director executiv. Se cere calificațiune de specialitate. Condițiunile mai amănunțite se pot vedea în inserțiunea din Nr. nostru 11 dela 14 Martie a. c.

*

Despăgubirile devastărilor în România. Ministerul de finanțe al României a început nu de mult trimiterea tablourilor la administrațiile financiare, cu numele celor devastate, pe timpul războaielor țărănești.

Cele mai principale din daune sunt următoarele:

Lei 7.268,535, bani 74, în județul Teleorman, față de daune arătate în sumă de lei 19.689,004 bani 34;

Lei 6.326,393 în județul Vlașca, față de arătări în sumă de lei 15.488,233 bani 55;

Lei 1.867,725 în județul Olt, față de arătări în sumă de lei 5.885,778 bani 58.

Lei 1.611,421 bani 60 în județul Mehedinți, față de arătări în sumă de lei 5.592,821, bani 90.

Din totalul pagubelor constatate, numai în aceste cinci județe ele se urcă la suma de lei 22.814,680 bani 94; în toate celelalte 20 de județe, unde au fost deasemenea războaie, daunele totale sunt de lei 2.736,919, bani 66.

BIBLIOGRAFIE.

Din istoria comerțului la Români mai ales băcănia. Publicațiune de documente inedite 1593—1855, București Socecu & Cie. 1908.

Sub titlul acesta d-l *Dumitru Z. Furnică*, comerciant, membru al Camerei de comerț și industrie și al altor corporații comerciale din București a publicat o valoroasă și voluminoasă colecție de documente, reoglindând trecutul comerțului român și mai ales întinsele legături comerciale, ce au existat pe vremuri între Ardeal și România prin punctele Brașov și Sibiu și prin acestea cu țările apusului.

O bună parte a documentelor adunate cu multă sîrguință sunt din arhiva fruntașei case comerciale de odinioară Hagi Constantin Pop din Sibiu (portretul acestuia împodobește și prefața cărții), apoi cuprinde colecția mai multe documente franceze și germane dela consuli Austro-Ungariei în București, un tractat de comerț din anul 1795, încheiat între România și Franța, etc. etc. tot lucruri nu numai de interes, ci și de mare importanță pentru cei-ce vor compune cândva istoria comerțului extern al Țării românești.

Voluminoasa carte de 560 pag., format cuart mare, tipărită pe hârtie fină, cuprinde și 17 portrete ale comercianților fruntași din România, cari au întreținut legături de afaceri cu străinătatea, 6 tablouri (un târg într'un oraș din Ardeal în sec. XVIII, bolta lui Hagi Constantin Pop în Sibiu) și 20 de fotografii faximile de documente și tablouri.

Pentru sacrificiile bănești, de timp și de muncă aduse în interesul valoroasei sale publicațiuni, d-l *Furnică* merită toată recunoștința.

Aprecierile favorabile asupra lucrării de care ne ocupăm, apărute în presa politică și de specialitate economică din România, precum și în mai multe ziare străine ca „Neue Freie Presse“ din Viena, „Frankfurter Zeitung“, în revista „Mercurio“ din Roma și în câteva reviste franceze, credem că îi vor servi autorului de indemn la continuarea publicației.

Posta Redacțiunii.

Dlui L. P. în O. Primit. Credem că-i vom putea face loc în numărul viitor.

Dlui S. Popescu în Căcova. Urmează scrisoare.

Sumar.

„Lumina“ din Sibiu și „Plugarul“ din Blaj. — Din trecutul tovărășilor economice ale Ungariei. — Licitatiile de imobilitate după noua lege execuțională. — Bilanțul societății de asigurare „Transsylvania“. — Revista financiară: Situațiunea. — Societăți financiare și comerciale: „Chiorana“, „Mărgineana“, „Porumbăceana“, „Plugarul“, Blaj. — Cronică: Post de director vacant, Despăgubirile devastărilor în România. — Bibliografie: Din istoria comerțului la Români mai ales băcănii. — Poșta redacțiunii.

„RACOȚANA“,

institut de credit și econ., soc pe acții în Șeica-mare.

CONVOCALLRE.

Accionarii institutului de credit și economii „Racoțana“, din Șeica-mare, se convoacă prin aceasta, pe ziua de 2 Maiu st. n. 1909, la 10 oare a. m. la

Adunarea generală extraordinară

în localul institutului, cu următoarea

Ordine de zi:

1. Reîntregirea direcțiunii și a comitetului de supraveghiere, în urma abzierii unor membri.

Șeica-mare, în 14 Aprilie 1909.

Nr. 102 (1—1)

Direcțiunea.

„Agricola“, soc. econ. pe acții în Hunedoara (V. Hunyad).

CONVOCALLRE.

P. T. Domnii subscriitorii de acții la înființându-l institut „Agricola“ societate econ. pe acții în Hunedoara (V.-Hunyad) sunt prin aceasta invitați să ia parte la

Adunarea generală de constituire,

ce se va țineă *Duminecă în 25 Aprilie st. n. 1909 la orele 2 d. a.* în localul însoțirii „Agricola“ din Hunedoara, cu următoarea

Ordine de zi:

1. Deschiderea și constituirea adunării.
2. Raportul fondatorilor.
3. Proiectul de statute.
4. Decis asupra înființării ori neînființării institutului.
5. Alegerea direcțiunii pe timp de 3 ani și a comitetului de supraveghiere pe 1 an.
6. Dispoziții transitoare și referitoare la împrotocolarea firmei.
7. Eventuale propuneri independente.

N. B. Tot ce privește înființându societate pe acții „Agricola“ să se adreseze la însoțirea „Agricola“ în Hunedoara (V.-Hunyad)

Fundatorii înființându societăți pe acții «Agricola».

Nr. 101 (2—2)

Proprietar și editor: Constantin Popp.

Bursa de efecte din Viena și Budapesta.

Cursul din 14 Aprilie 1909.

%	V A L O R I	Viena vinde	Bpesta vinde
A. Datoria de stat ungară.			
4	Renta ung. aur, scut. de dare	11270	113—
4	„ „ Cor. „ „	9285	9305
3 ¹ / ₂	„ „ „ „ „ „	8320	84—
3—	Impr. cu premii à 100 fl. „ „	20050	199—
4	„ p. reg. Tisei și Seghedin, sc. de dare	147—	14950
3	Impr. p. regul. Porților de fier „ „	7920	7950
4 ¹ / ₂	Oblig. de regalii croato-slavone „ „	10010	99—
4	„ rurale ungare „ „	9435	95—
4	„ „ croato-slav. „ „	9450	9450
B. Datoria de stat austriacă.			
4	Renta unit. conv. în cor, Mai-Nov., sc. de dare	9580	96—
4	„ „ „ „ Ian.-Iulie „ „	9575	96—
4-2	„ „ în hârtie, Febr.-Aug. „ „	9960	100—
4 2	„ „ argint April-Oct.	9970	100—
4	Losuri din 1860 à fl. 500—	15940	159—
4	„ „ 1860 à fl. 100—	21990	21950
—	„ „ 1864 à fl. 100—	27250	27250
4	Renta austr. aur., scut. de dare	11660	117—
4	„ „ Cor. „ „ „	9570	96—
3 ¹ / ₂	„ „ de invest. „ „ „	8580	—
C. Alte datorii publice.			
4	Impr. orașului Budapesta din 1903, sc. de dare	9170	9150
5	„ „ Viena	10210	—
6	„ bulgar p. căi ferate din 1892 à frs 125	123—	—
—	Imprumut Temes-Bega din 1897	9540	96—
D. Scrisuri fonciare, obligaț. com., etc.			
4	Instit. de Cred. fonc. austr.	9540	—
4	Banca austro-ungară 50 ani în florini	9915	9915
4	„ „ 50 ani în coroane	9950	9950
4 ¹ / ₂	Banca comerc. ung. Pesta în fl.	9950	9950
4	„ „ „ „ „ in cor.	9275	9275
4 ¹ / ₂	Obl. com. „banca ung. Pesta cu 10% premie repl. 60 ani	10475	10375
4	„ „ „ „ „ „ „ „ „ „ „ „ „	9275	93—
4	Seris. fonc. I Cassă de păstr. patr., Pesta . .	93—	93—
4	Obl. com. „ „ „ „ „ „ „ „ „ „ „ „	93—	9250
4	Obl. cu premii I. Cassă de păstr. patr. à K 100	—	10350
4	Seris. fonc. Inst. de credit fonciar ungar în cor.	9340	9375
4 ¹ / ₂	Banca hipotecară ungară în cor.	9950	9950
4	„ „ „ „ „ „ „ „ „ „ „ „	9275	9275
—	Obl. cu premii Banca ung. hip. à K 100	—	98—
5	„Albina“, Sibiu	—	101—
4 ¹ / ₂	„ „ „ „ „ „ „ „ „ „ „ „	—	99—
4 ¹ / ₂	Cassa de păstrare generală Sibiu,	9950	9925
4	„ „ „ „ „ „ „ „ „ „ „ „	9250	9275
4 ¹ / ₂	„ „ „ „ „ Brașov	101—	101—
4 ¹ / ₂	Inst. de credit fonciar Sibiu,	9950	9950
4	„ „ „ „ „ „ „ „ „ „ „ „	93—	93—
E. Lozuri.			
3	Impr. cu premii Inst. de cred. fonc. aust. din 1880 à fl. 100	282—	—
4	Impr. cu premii Inst. de cred. fonc. aust. din 1889 à fl. 100	27750	—
3	Impr. cu premii Banca ung. hipot	249—	247—
2	„ „ „ sârbesc à fres 100 —	100—	100—
5	Los. p. regularea Dunării, din 1870 à fl. 100	266	—
—	Basilica—Budapesta à fl. 5—	2260	2250
—	Inst. de credit p. com. și indust. à fl. 100—	476—	474—
—	Buda, comuna à fl. 40—	240—	230—
—	Pálffy, à fl. 40—	205—	212—
—	Crucea roșie austriacă, a fl. 10—	5425	5450
—	„ „ ungară, à fl. 5—	3275	3250
—	Losurile comunei Viena din 1874 à fl. 100—	495—	500—
—	Sanatorium Regina Elisabeta K 5—	—	9—
—	Lozuri „Jó sziv“, à fl. 4—	—	13—
F. Valute.			
—	Galbini imper. pr. bucată	1137	1143
—	20 franci aur	1905	1908
—	20 marce aur	2350	2352
—	Sovereigns pr bucată	24—	—
—	Ruble hârtie per bucată	252	254
—	100 Marce hârtie	11733	11740
—	100 franci hârtie	—	9548
—	100 lire hârtie	9480	9510
—	100 lei hârtie	—	9550

Tiparul Tipografiei arhidiecezane în Sibiu.